

Sygn. akt I ACa 359/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący – Sędzia SA Ewa Jastrzębska

Sędziowie SA Joanna Naczyńska (spr.)

SO del. Tomasz Tatarczyk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 22 czerwca 2020 r.

sprawy z powództwa M. G.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o ochronę dóbr osobistych i zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 11 lutego 2020 r., sygn. akt I C 765/12,

1) zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 i 2 w ten sposób, że:

a) zasądza od pozwanej na rzecz powoda 8 626,50 (osiem tysięcy sześćset dwadzieścia sześć i 50/100) złotych;

b) oddala powództwo w pozostałej części;

2) zasądza od pozwanej na rzecz powoda 2.025 (dwa tysiące dwadzieścia pięć) złotych z tytułu kosztów postępowania apelacyjnego.

3) przyznaje adwokat A. K. od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Katowicach 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych, w tym 138 (sto trzydzieści osiem) złotych podatku od towarów i usług, z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu apelacyjnym;

4) przyznaje adwokatowi K. W. od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Katowicach 1 328,40 (tysiąc trzysta dwadzieścia osiem i 40/100) złotych, w tym 248,40 (dwieście czterdzieści osiem i 40/100) złotych podatku od towarów i usług z tytułu wynagrodzenia za czynności kuratora w postępowaniu apelacyjnym;

5) nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Katowicach 996,30 (dziewięćset dziewięćdziesiąt sześć i 30/100) złotych z tytułu kosztów sądowych i odstępuje od obciążenia powoda pozostałą częścią kosztów sądowych.

SSA Joanna Naczyńska SSA Ewa Jastrzębska SSO del Tomasz Tatarczyk

Sygn. akt I ACa 359/20

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 11 lutego 2020r. Sąd Okręgowy w Katowicach zasądził od pozwanej (...) sp. z o. o. w S. na rzecz powoda M. G. 11 589,75zł z tytułu wynagrodzenia za dzieło; oddalił powództwo w pozostałej części; nie obciążył powoda kosztami procesu i odstąpił od obciążania powoda nieuiszczonymi kosztami sądowymi. Nadto, przyznał od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Katowicach: na rzecz adwokata A. K. 14.356,80zł, w tym 2.658,80zł podatku od towarów i usług w wysokości, z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu, a na rzecz adwokata K. W. 4.649,40zł z tytułu wynagrodzenia za czynności kuratora ustawionego dla pozwanej, a postanowieniem z 25 marca 2020r. podwyższył wynagrodzenie przyznane adwokat A. K. do 23.212,80zł, w tym 4.222,80zł podatku od towarów i usług.

Sąd Okręgowy ustalił, że:

- Pozwana Spółka, działając jako podwykonawca (...). (...) SA w Z. prowadziła w ramach inwestycji Lewantów – P. w W. prace wykończeniowe. 5 kwietnia 2010r. powód zawarł z pozwaną ustną umowę o dzieło, której przedmiotem było wykonanie prac w zakresie szpachlowania i pomalowania 37 lokali znajdujących się w budynku nr (...) za wynagrodzeniem w wysokości $\frac{3}{4}$ najniższej krajowej, płatnym do 10. dnia każdego miesiąca i dodatkowym wynikającym z rozliczenia wykonanych i odebranych prac. Zapłata wynagrodzenia miała nastąpić po przekazaniu protokołu odbioru przez inspektora nadzoru. Pozwana powierzyła brygadzie powoda sprzęt, m.in. agregat malarski. Strony miały potwierdzić postanowienia umowy w formie pisemnej, co jednak nie nastąpiło. Ustne uzgodnienia z powodem czynił P. K., legitymujący się pełnomocnictwem do zawierania w imieniu pozwanej umów.

- W okresie od 5 kwietnia 2010r. do września 2010r. powód wraz z pozostałymi członkami brygady wykonywał uzgodnione prace. Następnie od września 2010 r. do stycznia 2011r. zajmował się zabezpieczaniem podłóg, stolarki okiennej i drzwiowej przed pyłem; szlifowaniem i nakładaniem gładzi; malowaniem narożników i bieleniem. Wykonane przez powoda prace w budynku nr (...) były odbierane bezpośrednio przez głównego wykonawcę - Spółkę (...). Pozwana nie pośredniczyła w ich odbiorze. Główny wykonawca nie zgłaszał zastrzeżeń do wykonania prac; zapłacił pozwanej wynagrodzenie za ich wykonanie. Natomiast pozwana nie wypłaciła powodowi wynagrodzenia za prace wykonane w okresie od 5 kwietnia 2010r. do grudnia 2010r.

- W styczniu 2011 r. powód zwrócił się do pozwanej o wskazanie, czy odprowadza ona składki na jego ubezpieczenie. 17 stycznia 2011r. pozwana Spółka zawarła z powodem umowę o dzieło, której przedmiotem było wykonanie przez powoda napraw tynkarskich oraz szpachlowania w lokalach (...) w budynku (...) o łącznej powierzchni 365m² (§1 umowy) za wynagrodzeniem w wysokości 3.285zł. Prace miały zostać wykonane do 27 stycznia 2011 r. (§2 umowy). W celu wykonania dzieła pozwana powierzyła powodowi agregat malarski marki G. o wartości 9 000zł, szlifierkę marki V. wraz z odkurzaczem P. o wartości 2.500 zł, drobne wyposażenie i narzędzia malarskie oraz inne materiały niezbędne do wykonania dzieła (§3 umowy). Strony postanowiły, że w przypadku nienależytego lub nieterminowego wykonania dzieła zamawiający ma prawo odmowy wypłaty części lub całości wynagrodzenia (§7 umowy). 27 stycznia 2011r. pozwana odebrała prace wykonane przez powoda, szacując ich wartość na 2.700zł. Powód zaakceptował to rozliczenie, zdał pracownikowi pozwanej powierzone mu narzędzia w postaci odkurzacza i szlifierki oraz pozostałe drobne materiały. Pozwana odmówiła wypłacenia powodowi wynagrodzenia. Powód zakończył współpracę z pozwaną 27 stycznia 2011r.

Powyższe ustalenia Sąd Okręgowy poczynił w oparciu o dokumenty, których autentyczność nie została podważona przez żadną ze stron i nie wzbudziła wątpliwości Sądu. Dał wiarę zeznaniom powoda w zakresie faktu zawarcia i treści umowy o dzieło, jako spójnym, logicznym i wiarygodnym, korelującym z zeznaniami świadków P. L. i R. K., którzy potwierdzili, że w okresie od kwietnia 2010r. do stycznia 2011r. powód wykonywał prace wykończeniowe na terenie inwestycji (...) – P. w W.. Podkreślił, że fakt ten potwierdzili także ojciec powoda A. G. i partnerka powoda K. P.. Zeznaniami prezesa pozwanej Spółki (...) Sąd Okręgowy przydał mniejszy walor wiarygodności, ponieważ nie miał on szczegółowej wiedzy o zawartej z powodem umowie o dzieło, nie potrafił precyzyjnie określić zakresu zleconych powodowi prac, czasu ich wykonywania, ani nie potrafił wskazać za pomocą których narzędzi były one wykonywane i z

tej przyczyny za niewiarygodne uznał kategorycznie formułowane przez niego twierdzenia, że powód nie wykonywał prac we wszystkich mieszkaniach mieszczących się w budynku nr (...). Za niewiarygodne uznał też twierdzenia pozwanej w przedmiocie zastrzeżeń co do sposobu wykonania prac przez powoda i ich jakości, ponieważ nie zostały one ujawnione w żadnym z protokołów dokumentujących odbiór wykonanych prac, bądź w innych dokumentach.

Przystępując do merytorycznej oceny zasadności powództwa Sąd Okręgowy przyjął, że strony łączyła umowa o dzieło w rozumieniu art. 627 i n. k.c., której przedmiotem było wykonywanie przez powoda określonych prac wykończeniowych: szpachlowania i malowania lokali mieszkalnych na terenie inwestycji (...) P. w W. w okresie od kwietnia 2010r. do stycznia 2011r. za wynagrodzeniem, którego wysokość - stosownie do art. 628 § 1 k.c. - została określone przez wskazanie podstaw do jego ustalenia. Stwierdził, że brak przedłożenia przez powoda dokumentu potwierdzającego treść umowy nie niweczy zasadności roszczenia o zapłatę wynagrodzenia za wykonanie tych prac, ponieważ żaden przepis nie uzależnia ważności umowy o dzieło od zachowania formy pisemnej. Uznał, że powód sprostował wynikającemu z art. 6 k.c. ciężarowi dowodu i wykazał fakt wykonania na rzecz pozwanej uzgodnionych prac, ponieważ potwierdzające ten fakt jego zeznania znalazły potwierdzenie w zeznaniach świadków, w tym pracowników głównego wykonawcy i samej pozwanej oraz ojca powoda i ówczesnej partnerki powoda, którzy potwierdzili, że pomiędzy kwietniem 2010r. a styczniem 2011r. widywali powoda na budowie w trakcie wykonywania prac malarskich i porządkowych. Odwołał się przy tym do zasad doświadczenia życiowego, prowadzących do wniosku, że osoba niepozostająca w stosunku cywilnoprawnym nie poświęcałaby kilkunastu godzin dziennie przez kilka miesięcy na pracę bez wynagrodzenia. Przyjmując, że wynagrodzenie powoda miało się składać z dwóch elementów – podstawy stanowiącej $\frac{3}{4}$ minimalnego wynagrodzenia brutto oraz kwoty uzależnionej od metrażu wykonanych prac i odwołując się do obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów z 24 lipca 2009r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2010 r. (M.P z 2009, nr 48, poz.709), Sąd Okręgowy ustalił, że podstawa miesięcznego wynagrodzenia powoda kształtowała się na poziomie 987,75zł ($\frac{3}{4}$ sumy 1.317zł brutto) i powód winien je otrzymywać przez okres 9 miesięcy. Za niewykazane natomiast Sąd Okręgowy uznał roszczenie o zapłatę drugiego z elementów wynagrodzenia: 9 zł/m², ponieważ powód nie przedstawił żadnego dowodu, który pozwalałby na obmiar wykonanych prac. Sąd Okręgowy uwzględnił także roszczenie o zapłatę 2.700zł z tytułu wynagrodzenia z umowy o dzieło zawartej 17 stycznia 2011r. Nie uwzględnił zarzutu pozwanej, że powód wykonał prace wykończeniowe w sposób nieprawidłowy, stwierdzając że pozwana okoliczności tej nie wykazała. Podkreślił, że ciężar wykazania wad dzieła obciążał pozwaną.

Orzekając o kosztach procesu, Sąd Okręgowy miał na uwadze, że powód utrzymał się z żądaniem zapłaty jedynie w 1,7%, wobec czego powinien zostać obciążony w całości kosztami procesu, niemniej stosując art. 102 k.p.c. i art. 113 ust. 4 ustawy z 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2019r., poz. 1469) oraz odwołując się do okoliczności sprawy, a także sytuacji majątkowej i życiowej powoda nie obciążył go kosztami procesu i odstąpił od obciążenia go kosztami sądowymi. O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu orzekł w oparciu o § 19 w zw. z § 6 pkt 7 i § 11 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 oraz § 13 ust. pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, Dz.U.2013, poz. 461 ze zm.). Jako, że pozwaną reprezentował kurator ustanowiony kurator na podstawie art. 69 § 1 k.p.c. w osobie adwokata K. W., Sąd przyznał na jego rzecz kwotę 4 649,40 zł, stanowiącą 50% stawki minimalnej za czynności adwokackie wynoszącej w sprawie 7 560 zł powiększonej o podatek od towarów i usług (§ 1 pkt 1 -3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 13 listopada 2013r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej, Dz.U. z 2013, poz.1476; § 6 pkt 7 i § 11 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, Dz.U z 2013, poz. 461 ze zm).

Apelację od wyroku wniósł w imieniu pozwanej jej kurator, domagając się jego zmiany przez oddalenie powództwa w całości oraz przyznania mu wynagrodzenia za reprezentowanie pozwanej w postępowaniu apelacyjnym. Zarzucił Sądowi Okręgowemu naruszenie art. 233§1 k.p.c., skutkujące błędnymi ustaleniami faktycznymi przyjętymi za podstawę wyroku wyrażające się w:

- błędnym przyjęciu, że w umowie z 5 kwietnia w 2010r. strony przewidziały wynagrodzenie składające się z części podstawowej w wysokości 3/4 najniższego wynagrodzenia brutto i z części dodatkowej wynikającej z rozliczenia wykonanych przez powoda prac, podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na takie ustalenia, w szczególności okoliczność ta nie wynika z powołanych przez Sąd Okręgowy zeznań świadka K. P., ani z zeznań przedstawiciela pozwanej;
- błędnym ustaleniu, że powód świadczył pracę na rzecz pozwanej przez okres od kwietnia 2010r. do stycznia 2011r., podczas gdy z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w szczególności z wyjaśnień samego powoda wynika, że nie świadczył on pracy na rzecz pozwanej w okresie od września 2010r. do stycznia 2011r., co oznacza, że nie przysługuje mu wynagrodzenie za ten czas;
- pominięciu zeznań przedstawiciela pozwanej oraz świadka R. K. i uznaniu, że pozwana nie wykazała wadliwego wykonania prac przez powoda, podczas gdy powołane dowody potwierdzają, że powód w sposób nienależyty wykonywał powierzone mu pracy, a zatem pozwana miała podstawy ku temu, by odmówić wypłaty wynagrodzenia za dzieło wykonane na podstawie umowy z 17 stycznia 2011 r.

Powód wniósł o oddalenie apelacji jako bezzasadnej. Pełnomocnik powoda wniósł o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy trafnie ustalił, że powód wykonywał prace wykończeniowe na rzecz pozwanej w okresie od kwietnia do września 2010r. Prace te polegały na zabezpieczaniu podłóg, okien i drzwi przed pyłem, nakładaniu i szlifowaniu gładzi, malowanie narożników i na malowaniu ścian na biało. Fakt wykonywania przez powoda tych prac w tym okresie wynikał nie tylko z jego zeznań, ale także z zeznań świadków: byłej partnerki powoda K. P., ojca powoda A. G., pracownika głównego wykonawcy P. L. oraz ówczesnego pracownika pozwanej R. K.. Świadczenie K. P., A. G. i P. L. tożsamej treści zeznania złożyli we wcześniej toczącej się między stronami sprawie przed Sądem Pracy – Sądem Rejonowym w (...) (VI P 341/11), w której fakt wykonywania prac wykończeniowych przez powoda na rzecz pozwanej w okresie od kwietnia do września 2010r. potwierdził także świadek D. R., a świadek W. K. potwierdził fakt wykonywania prac wykończeniowych przez powoda na rzecz pozwanej, zeznając, że widywał powoda na budowie i wskazywał mu prace, które należy wykonać, przy czym nie potrafił umiejscowić tych prac w czasie. Sąd Okręgowy miał zatem pełne podstawy ku temu, by wbrew stanowisku pozwanej i zeznaniom Z. M. przyjąć, że powód w ramach umowy o dzieło wykonywał na jej rzecz prace wykończeniowe w okresie od kwietnia do września 2010r.

Zasadnie natomiast zarzuca apelująca, że Sąd Okręgowy wbrew zgromadzonemu w sprawie materiale dowodowym ustalił, iż powód wykonywał prace na rzecz pozwanej także w okresie od października 2010r. do stycznia 2011r. Przeciwnie, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy temu przeczy. Na rozprawie w dniu 17 lipca 2013r. powód zeznał, że w okresie od października 2010r. do stycznia 2011r. nie wykonywał żadnych prac na rzecz pozwanej, lecz czuł się jej pracownikiem. Ówczesna partnerka powoda K. P. na tej samej rozprawie zeznała, że powód pracował na budowie od lutego/marca 2010r. do jesieni 2010r., a w sprawie jaka toczyła się przed Sądem Rejonowym w (...) (VI P 341/11) w dniu 6 lutego 2012r. bardziej precyzyjnie zeznała, że powód pracował u pozwanej w okresie od marca 2010r. do września 2010r. oraz, że po wrześniu 2010r. do stycznia 2011r. nie pracował, bo czekał na odebranie prac, zdanie sprzętu i wypłatę wynagrodzenia. W tamtej też sprawie świadek P. L. zeznał, że widywał powoda na budowie w okresie od kwietnia do września 2010r. Co więcej sam powód, do pozwu dołączył oświadczenia kilku mieszkańców bloku nr (...) że ich mieszkania zostały oddane do użytku we wrześniu 2010r. oraz, że żadna firma podwykonawcza nie prowadziła w ich budynku prac remontowych w okresie od 1 października do 30 listopada 2010r. Skoro powód nie wykonywał żadnych prac w ramach umowy o dzieło zawartej 5 kwietnia 2010r. w okresie od 1 października 2010r. do 31 stycznia 2011r. to nie może oczekiwać wynagrodzenia za ten okres.

Konkludując, Sąd Apelacyjny uznał, że powód wykazał, że wykonywał na rzecz pozwanej prace wykończeniowe jedynie w okresie od kwietnia do września 2010r., a zatem przez 6 miesięcy (a nie przez 9 miesięcy, jak to błędnie przyjął

Sąd Okręgowy). Powód wykazał też, że prace te wykonywał odpłatnie. Poza sporem zaś pozostawało, że pozwana nie zapłaciła powodowi wynagrodzenia za wykonane przez niego prace, ani nie zadbała o udokumentowanie wysokości umówionego wynagrodzenia. W tej kwestii Sąd Okręgowy uznał za miarodajne zeznania powoda, przyjmując, że strony ustaliły, iż wynagrodzenie powoda będzie się składać z dwóch składników: stałego i kosztorysowego oraz, że składnikiem stałym będzie ekwiwalent $\frac{3}{4}$ najniższego miesięcznego wynagrodzenia za każdy przepracowany miesiąc – w okresie od kwietnia do września 2010r. była to kwota 987,75zł. Tak ustalonego wynagrodzenia w części obejmującej składnik stały, uwzględnionego zaskarżonym wyrokiem nie sposób uznać za wygórowane, tym bardziej, że powód pracował codziennie, w wymiarze czasowym nie niższym niż przewidziany dla pełnego etatu i gdyby był pracownikiem etatowym miałby zagwarantowane wynagrodzenie minimalne - wyższe niż zasądzone, ponieważ jego roszczenie o wynagrodzenie w części obejmujące składnik kosztorysowy zostało prawomocnie oddalone, jako niewykazane. Nie bez znaczenia też pozostawało, że pozwana nie przedstawiła żadnych dowodów na to, by w inny sposób wynagradzała osoby wykonujące na jej rzecz te same co powód lub zbliżone prace wykończeniowe, bądź by wartość kosztorysowa wykonanych przez powoda prac przenosiła była niższa niż 5.224,41zł (6 miesięcy x 987,75zł).

Wbrew wywodom apelacji, Sąd Okręgowy miał też pełne podstawy ku temu, by uwzględnić powództwo w zakresie żądania zapłaty kwoty 2.700zł z tytułu wynagrodzenia z umowy o dzieło, zawartej w styczniu 2011r. Powód wykazał fakt zawarcia tej umowy, przedkładając podpisany przez obie strony egzemplarz umowy oraz fakt wykonania umowy, przedkładając podpisany przez przedstawiciela pozwanej protokół zaawansowania wykonanych robót, potwierdzający odbiór robót powoda bez potrąceń za jakość. W świetle treści tego dokumentu zarzuty pozwanej, że powód wykonał prace wadliwie nie wytrzymują krytyki. Przedstawiciel pozwanej odebrał roboty objęte tą umową bez zastrzeżeń, pozwana nie wykazała, by w późniejszym terminie zgłosiła powodowi wady wykonanych prac. Zeznania przedstawiciela pozwanej Z. M., jakoby powód wykonał prace wadliwie - tak jak to trafnie przyjął Sąd Okręgowy, nie mogą stanowić podstawy miarodajnych dla rozstrzygnięcia ustaleń, ponieważ Z. M. nie miał bliższej wiedzy o zawartej z powodem umowie o dzieło, nie potrafił precyzyjnie określić zakresu prac, czasu ich wykonywania, ani wskazać za pomocą których narzędzi były one wykonywane. Jego twierdzenia, że powód wykonał zlecone mu prace wadliwie były nieprecyzyjne (nie wskazał na czym wady te miały polegać), gołosłowne, a przede wszystkim nieprawdziwe, ponieważ przeczyła im treść protokołu powykonawczego. Sąd Okręgowy trafnie przyjął, że ciężar wykazania wad dzieła obciążał pozwaną. Natomiast pozwana nie tylko nie przedstawiła żadnego wiarygodnego dowodu dla ustalenia istnienia takich wad i ich istotności, lecz nawet nie wskazała na czym wady te miałyby polegać i jaki miałyby być ich zakres.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny - na podstawie art. 386§ 1 k.p.c. - zmienił zaskarżony wyrok o tyle, że obniżył zasądzone od pozwanej na rzecz powoda wynagrodzenie za wykonane prace wykończeniowe do kwoty 8.624,10zł, stanowiącej sumę części stałej wynagrodzenia z umowy o dzieło z 5 kwietnia 2010r. za 6 miesięcy wykonywania przez powoda prac wykończeniowych (od kwietnia do września 2010r.), tj. 5.224,41zł i wynagrodzenia z umowy o dzieło ze stycznia 2011r., tj. 2.700zł. W dalej idącym zakresie apelację pozwanej oddalił, w oparciu o art. 385 k.p.c. jako nieznajdującą usprawiedliwionych podstaw. Zmiana zaskarżonego wyroku nie wpłynęła na podjęte przez Sąd Okręgowy rozstrzygnięcie o kosztach procesu, ponieważ Sąd Apelacyjny podzielił stanowisko Sądu Okręgowego co do przesłanek zastosowania w sprawie art. 102 k.p.c. i nie obciążenia powoda kosztami procesu oraz art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i odstąpienia od obciążenia powoda kosztami sądowymi.

Koszty postępowania apelacyjnego, Sąd Apelacyjny stosunkowo rozdzielił - w oparciu o art. 100 zdanie pierwsze k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c., przyjmując, że skoro apelacja pozwanej została uwzględniona w 25% powodowi należał się od pozwanej zwrot 75% kosztów poniesionych w postępowaniu apelacyjnym. Jako, że koszty te wyczerpywało wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika, to z tytułu kosztów postępowania apelacyjnego zasądzone od pozwanej na rzecz powoda 75% stawki minimalnej opłaty za czynności adwokackie, określonej w § 2 pkt. 5 w zw. z §10 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, tj. 2.025zł, a pozostałą część wynagrodzenia, tj. 25% stawki określonej w §8 pkt. 5 w zw. z §16 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, czyli kwotę 600zł powiększoną o podatek od

towarów i usług przyznano reprezentującemu powoda z urzędu adwokatowi od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Katowicach.

Stosownie do § 1 pkt 1 -3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 9 marca 2018r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej w zw. z w § 2 pkt. 5 w zw. z §10 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie przyznano kuratorowi pozwanej od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Katowicach wynagrodzenie za reprezentowanie pozwanej w postępowaniu apelacyjnym w wysokości 1.080zł (40% stawki minimalnej), powiększonej o podatek od towarów i usług, łącznie 1.328,40zł. Wydatkiem tym ostatecznie - w oparciu o art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych – adekwatnie do wyniku sporu, czyli w 75% obciążono pozwaną, nakazując od niej pobrać na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Katowicach 996,30zł, a w oparciu o art. 113 ust. 4 ustawy odstąpiono od obciążenia powoda pozostałą częścią tego wydatku – z uwagi na jego sytuację materialną i osobistą powoda oraz charakter sprawy.

SSA Joanna Naczyńska SSA Ewa Jastrzębska SSO del. Tomasz Tatarczyk